Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Siue enim propter uisibile creaturam siue propter principii commendationem
non propter inequalitatem et inparilitatem et dissimilitudinem substantiae
in septuri hec posita intelligunt quia etiam si uoluisset ds pat p sub
iectam creaturam uisibilit apparere absurdissime tamen aut a filio que
genuit aut ab spu sco q de illo procedit missus diceret Iste q sit
huius uoluminis modus Incepis in ceptis adiuuante dno. illa hereticorum
uersutissima argumenta quia sint et quemadmodum redarguantur videbimus.
Explicit lib qrtus de s trinitate. Capla. v. lib substantiam indicet diuisitate.

.i. Quam modeste ac sobrie debeat ho cum etiam suae mtis natam inexplicabilis e
.ii. De incommutabili eternitate qd est ds. De di substantia cognitare
.iii. Contra arrianorum argumentationem an in do igenitu et genitu appellatio
.iiii. De accidentibus siue separabilibus q in do quia mutabilis non est esse non possunt.
.v. Que in do ad aliquid dicuntur non secdm substantiam dici nec tamen esse accidentia
s; relatiua incommutabilia. Aliud fuerit donum esse quam ipsum esse.
vi. An igenitus qd pat dr possit int illa accipi q ad se ipsum et substantialiter dnr.
vii. Qd in do quibus locutionibus ualeat negatiua particla quam aliquid non quid sit s; quid non sit ostendit.
viii. Qd in trinitate dicitur quicquid ad se dr quia psona indifferenter atq; commune
sit et una significet eandem substantiam. Sicut unus creator et sic et unus ds.
ix. Quo necessitate tres psone in trinitate dicantur. x. De vera magnitudine
cui participatione magna s quevis s magna. Nominantur
xi. Relatiua non substantialiter dici quicquid aut pat aut filius aut spus scs pprie
xii. De relatiui quae referri ad inuicem nequit cum tamen relatiua sint.
xiii. In trinitate dm non ta principia s; unum esse principium quia et pat et filius et spus
xiii. Quomodo in trinitate et pat ad filium principium sit et pat et filius ad spm sctm.
xv. Quomodo in spu sco etiam an quidam dare possit doni nomen intelligi ut ei semper non
xvi. De appellationibus relatiui q non ad dm s; ad creaturam referendae s quomodo nich accedit.
Incip lib quintus. Quam modeste ac sobrie debeat ho cum etiam suae mtis